

“La «mentalitat de campanar» encara és molt potent”

El Consorci Ter-Brugent agrupa vuit pobles entre Bonmatí i Sant Feliu de Pallerols

La propera generació aconseguirà, segons Clarà, que esdevingui un sol espai social

Salvador Clarà, al Pasteral, prop d'on conflueixen les aigües del Brugent amb les del riu Ter Foto: QUIM PUIG.

El consorci està posant les bases perquè la propera generació, més preparada, pugui fer el salt

La primera botiga d'aquesta zona és la ciutat de Girona i la segona, Amazon; això ens ha de fer reflexionar

Tothom té clar que, per millorar, els pobles han de treballar junts, però la “mentalitat de campanar” encara tira molt

Els instituts han estat decisius per donar cohesió al territori, ja que han fomentat les relacions personals entre els pobles

Es va presentar a les últimes municipals com a cap de llista d'ERC amb l'objectiu de retornar la pau social al municipi i potenciar la creació de l'espai social Ter-Brugent. El seu discurs es va centrar en la necessitat de superar la visió municipal i sumar esforços per aspirar a un futur millor. Amb els resultats encara calents, el van nomenar president del Consorci Ter-Brugent, una entitat nascuda el 2007 i que agrupa vuit municipis entre Bonmatí i Sant Feliu de Pallerols, passant per Osor, Susqueda, Anglès, la Celler, Amer i les Planes, vuit poblacions amb un perfil similar, afectades per una crisi que ja va començar als anys vuitanta amb el tèxtil i amb una població cada vegada més envellida. Vuit pobles en terra de ningú, entre la Selva i la Garrotxa, i amb unes comunicacions que no n'afavoreixen precisament el desenvolupament. Salvador Clarà, el polític que ha defensat amb més entusiasme l'espai Ter-Brugent, ha dimitit com a president del consorci per problemes de salut. Dijous passat es va nomenar nou president Eduard Llorà, alcalde de les Planes.

La “mentalitat de campanar”, assegurava Francesc Pujols fa un segle, és un dels mals endèmics d'aquest país. Ho continua sent?

Sense cap dubte. És un tema difícil de canviar, generacional. La propera generació estarà més preparada per a aquest canvi de mentalitat. Ara sembla que, com a mínim, hi ha voluntat política per part dels ajuntaments de la zona per consolidar aquest espai Ter-Brugent, tot i que la “mentalitat de campanar” encara és potent. Per aconseguir aquest canvi, les relacions personals són importantíssimes i, en aquest sentit, els instituts, primer el d'Amer i després el d'Anglès, hi han fet moltíssim. Els joves es coneixen, es relacionen i no es pregunten de quin poble són.

He vist partits de futbol de base amb els pares escridassant-se a la grada i els nanos jugant tranquil·lament.

Això és un bon exemple de la diferència que hi ha entre generacions.

El Consorci Ter-Brugent va arrencar el 2007, però no ha estat fins a les darreres municipals que ha agafat impuls. És fruit del canvi generacional als ajuntaments?

No és ben bé així. En els primers anys, quan la crisi ja es va fer evident, es va centrar exclusivament en temes d'ocupació. Més endavant, amb l'arribada de la Raquel com a gerent, es van començar a organitzar xerrades i a portar gent que expliqués les seves experiències, i a partir d'aquí vam veure que s'obrien moltes possibilitats. En les darreres eleccions municipals, el tema ja figurava en gairebé tots els discursos polítics.

És clar que el discurs de sumar esforços se l'han après, però s'ho creuen de veritat, els ajuntaments, que hi ha la necessitat de crear l'espai Ter-Brugent?

Jo diria que sí. El que passa és que a vegades els models i les prioritats no són les mateixes i això ens obliga a anar amb peus de plom. Crec que tothom té clar que, per sortir-nos-en, hem d'estar junts, però el campanar continua tirant molt i hi ha coses que avui dia encara no són viables. Tot això és a llarg termini, però el més important és que hem començat. Estem posant les bases perquè la propera generació pugui fer el salt.

En què han treballat fins ara?

Hi ha quatre potes. El turisme, la indústria, el comerç i l'ocupació. El primer que vaig fer en el camp de turisme va ser convocar els alcaldes, per saber quins projectes tenia cada poble en aquest tema, i la gent del sector per escoltar les queixes. Se centraven bàsicament en el fet que no teníem una agenda comuna, de manera que els pobles no saben si el de més avall està fent alguna activitat que els pot interessar. Aquesta demanda la cobrirem amb un lloc web en què tots els municipis posaran la seva agenda. El primer objectiu és fomentar el coneixement i la cohesió interna. Durant la campanya electoral, vaig repetir moltes vegades que la plaça d'Amer és un atractiu turístic per a Sant Feliu de Pallerols i que el vapor de la Burés ho és per a les Planes d'Hostoles. Crec que això s'ha entès. Nosaltres no tenim una especialització turística com tenen a la costa i al Pirineu i, per tant, hem de sumar petites coses. Tenim molta diversitat, des del parapent fins al ventall de possibilitats que ofereixen els rius, passant pel carril bici. En total, a la zona hi ha 700 places hoteleres, bàsicament hostals i càmpings, i això és el primer que hem de cobrir. Si s'aconsegueix, llavors la iniciativa privada ja farà el que toqui. Aquí voldria deixar una cosa molt clara. El consorci ha d'ajudar en l'arrencada, però l'objectiu és que el mateix sector sigui capaç d'autoregular-se i ser sostenible econòmicament. Pel que fa al sector industrial, la iniciativa la porta l'Associació d'Empresaris Ter-Brugent, que intenta resoldre problemes d'infraestructures i unificar criteris pel que fa als polígons de la zona. Es troben en una fase inicial, però a mesura que vagin avançant ben segur que trobaran nous camps per treballar.

La tercera pota?

El comerç, el sector més complicat. S'ha començat amb la idea de construir un aparador virtual amb l'objectiu de donar a conèixer a la gent tot el que pot trobar al territori. La primera botiga d'aquests pobles és Girona i la segona, Amazon. Això ens porta a plantejar-nos per què la gent compra productes a Amazon que segurament pot trobar al costat de casa i a preus similars. Hem d'intentar modernitzar un sector que és molt difícil i que té una falta de creativitat crònica. Un poble sense comerç és un poble trist, sense vida. Potenciar el comerç és una prioritat i, si ho fem bé, al final podrà sortir un grupet de comerciants més dinàmics que portin la iniciativa en aquest procés de modernització. Una zona amb 15.000 habitants difícilment podrà tenir un comerç especialitzat i competitiu, però cal una feina de divulgació de l'oferta. Aquesta informació no la tenim i la tendència és anar cap a Girona o buscar a Amazon. Esperem que aviat estigui enllestit un lloc web útil en què els comerciants puguin introduir els seus productes o, el que és el mateix, mostrar la seva imatge.

Ens queda una pota...

El consorci es va crear per resoldre el problema de l'ocupació. A través d'un conveni amb l'Ajuntament d'Anglès, es va aconseguir l'edifici de l'antiga estació de la FEVE, on, a més de les oficines, amb el temps s'intentarà potenciar com a viver d'empreses i espai de coworking –en què diversos emprenedors compateixen un mateix espai de treball–. També s'utilitza com a espai de formació, amb convenis amb el SOC i el Centre de Negocis de Santa Coloma, per facilitar l'ingrés al mercat laboral a les persones amb més dificultats. Vull insistir un cop més en el fet que tots i cadascun dels sectors que hem comentat voldran un impuls econòmic inicial per part nostra, però a mitjà termini han de ser autosuficients. En un període de quatre o cinc anys, aquestes feines haurien d'estar consolidades i ens haurien de permetre començar a treballar en altres sectors com ara la cultura o els esports, en què la “mentalitat de campanar” té probablement molta més força que en d'altres. No s'entén com és que els clubs no treballen per sumar esforços i prefereixen malviure per conservar els colors.

Qui ho paga, tot això?

Els ajuntaments paguen menys de la meitat del que costa el funcionament del consorci. La major part arriba a través de subvencions. A un consistori mitjà com el d'Amer, el consorci li costa uns 6.000 euros a l'any.

S'ha parlat molt dels centres de dia, el geriàtric, la deixalleria i altres infraestructures per compartir. S'ha avançat en aquest tema?

Confio que tot això ho pugui fer realitat la propera generació. El dia que els diversos pobles se sentin com a pròpia la piscina coberta d'Anglès, per posar un exemple, i ajudin a finançar-la, haurem assolit l'objectiu. I, com la piscina, moltes altres coses. A la zona tenim dos centres de dia, l'un a Anglès i l'altre a Sant Feliu de Pallerols. Si la gent de les Planes o de la Cellera no hi van, els tindrem infrutilitzats i no seran sostenibles. Abans de pensar en noves infraestructures, hem de rendibilitzar al màxim el que ja tenim. El tema carreteres va a part, ja que la “carretera de la vergonya” ens resta moltes possibilitats a la zona. Ara estem esperançats amb la variant d'Anglès que facilitarà la comunicació amb l'eix, l'autopista i l'aeroport. Pot ser un revulsiu important, ja que, juntament amb Bracons, ens obre les portes a Osona de bat a bat. La província ens ha marcat molt, però les comunicacions ho estan canviant. Som més a prop de Vic que de la Bisbal. L'objectiu és donar cabuda a més indústria, especialment petita i vinculada a la quarta revolució industrial, i per això hem de tenir millors carreteres i millors tecnologies. Les mancances s'aniran resolent a poc a poc. De moment, de cara al 2017, tenim prevista l'arribada de la fibra òptica a Amer a través d'un sistema innovador que ja s'ha estès a la Garrotxa i que transporta els cables penjats a través de la línia telefònica.

La incorporació al consorci de dos pobles de la Garrotxa, les Planes i Sant Feliu, ha plantejat algun tipus de problema burocràtic?

No, ben al contrari, ja que sumen i ens permeten fer de pont entre els consells comarcals de la Selva i de la Garrotxa i aprofitar les experiències i les ajudes de les dues entitats. Són pobles amb un perfil i unes necessitats molt similars, molt tocats econòmicament des de la crisi del tèxtil dels vuitanta i amb els quals ja es va iniciar un procés de cohesió amb l'institut d'Amer.

Dijous passat van anomenar nou president del consorci Eduard Llorà, alcalde de les Planes. Com ho veu?

Perfecte. Crec que anirem molt bé. L'Eduard és una persona molt preparada i amb molta experiència. És el president de Turisme Garrotxa i fa molts anys que treballa en un sector que per al consorci és prioritari potenciar. Serà un pont perfecte entre la Selva i la Garrotxa.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-12-2016 Pàgina 16

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/territori/article/11-mediambient/1027442-la-mentalitat-de-campanar-encara-es-molt-potent.htm>

|